

Sygn. akt : VU 1905/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania L. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 października 2012 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 października 2012 roku znak (...) w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy L. G. przyjmuje jego wynagrodzenie z kolejnych 10 lat kalendarzowych przy którym WWPW wynosi 88,36 % a kapitał początkowy 88 804, 10 złotych,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

t VU 1905/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 października 2012r. ustalił wnioskodawcy L. G. wysokość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999r. w kwocie 83 888,42zł.

W podstawie wymiaru kapitału początkowego przyjął składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych obejmujących lata od 1979 r. do 1988 dla których wskaźnik wysokości podstawy wymiaru / wwpw/ wynosił 79,77% , a w jego wysokości uwzględnił 207 miesięcy okresów składkowych. Ponadto wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresów zatrudnienia tj. od 19.09.1989r. do 19.09.1989r.- gdyż wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym oraz od 01.09.1988r. do 02.09.1988r. - była to nieobecność nieusprawiedliwiona. Dodał, że na podstawie przedłożonej dokumentacji zastępczej tj. kserokopii kartotek wynagrodzeń wyliczono składniki wynagrodzenia które nie budzą wątpliwości oraz stanowiły podstawę składek na ubezpieczenie społeczne oraz poinformował, że za okresy, za które nie zostały przedłożone dokumenty

potwierdzające wysokość osiąganego wynagrodzenia i za okres kontraktu od 01.04.1984r. do 28.02.1985r., przyjął najniższe obowiązujące w danym okresie wynagrodzenie.

Od tej decyzji L. G. wniósł odwołanie, w którym podniósł, że nie zgadza się z obliczeniem wartości kapitału początkowego. Wskazał, że decyzja jest dla niego krzywdząca, poprzez pominięcie wynagrodzenia z lat 1975-1985, w których uzyskiwał najwyższe zarobki. Uważał, że bardzo zaniżono jego wskaźnik w stosunku do otrzymywanych w tamtych latach zarobków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając w uzasadnieniu, że strona pozwana skarżoną decyzją z dnia 18.10.2012r. ustaliła kapitał początkowego na dzień 01.01.1999r., zgodnie z art.173 i 174 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwzględnieniem najkorzystniejszego wskaźnika wynoszącego 79,77% z lat 1979-1988.

Dodał iż wobec nie przyjęcia minimalnego wynagrodzenia za okres od 19.11.1979r. do 31.12.1979r., decyzją wydaną z urzędu dnia 01.12.2012r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, ustalił wskaźnik wwpw, który obecnie wynosi 80,17%. Dalej organ wskazał, że za okresy nieudokumentowane przez wnioskodawcę tj. od 23.09.1972 do 22.12.1972r. ; od 13.11.1973r. do 17.12.1973r.; od 14.01.1974r. do 17.02.1976r.; od 11.02.1977r. do 31.01.1979r.; od 16.07.1979r. do 31.11.1979r.; od 01.04.1984r. do 28.02.1985r. przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tych okresach.

Wskazał, nie uwzględnił następujących składników:

- w 1985r.- kwoty 7 000 zł. z funduszu motywacyjnego, ponieważ brak adnotacji czy zostały odprowadzone składki,
- składników wynagrodzenia za okres pracy na kontrakcie od 01.04.1984r. do 28.02.1985r., wykazanych na karcie wynagrodzenia z powodu braku stanowiska pracy, przy czym wnioskodawca w decyzji z dnia 18.10.2012r. został pouczony jaki dokument powinien złożyć w celu przeliczenia kapitału początkowego,
- w 1986 r.- kwoty 4 000 zł., z funduszu motywacyjnego, ponieważ brak adnotacji czy zostały odprowadzone składki, gdyż nie wszystkie zakłady miały taki obowiązek,
- w 1988r. nie przyjęto kwot wykazanych w rubryce 14 i 15 karty wynagrodzenia, gdyż są nieczytelnie opisane. Końcowo organ rentowy podał, że wskaźnik wwpw obliczony zgodnie z żądaniem wnioskodawcy z lat 1976-1985 wynosi 67,11%, zatem jest niższy od obliczonego przez ZUS z lat 1979-1988.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca był zatrudniony w:

1. (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 14 stycznia 1974r. do 31 stycznia 1979r. oraz ponownie zatrudnienie w tym przedsiębiorstwie podjął z dniem 19 listopada 1979r., które trwało do dnia 31 maja 1983r. ,
2. (...)Spółdzielni (...) w P.od dnia 14 lutego 1979r. do 09 lipca 1979r,
3. Spółdzielni(...)Ż. z/s w M.od 16 lipca 1979r. do 13 listopada 1979r.,
4. Zakładach (...) we W. od 07 czerwca 1983r. do 03 października 1983r.,
5. Spółdzielni (...) we W.od 10 października 1983r. do 19 września 1986r.

Ad.1- (...) Przedsiębiorstwo (...)

L. G. był zatrudniony jako monter izolacji termicznej. Był wynagradzany według godzinowej stawki. Ze względu na brak dokumentów dotyczących wysokości takiej stawki do ustalenia tych danych przyjęto kwotę minimalnego

wynagrodzenia obowiązującego w okresie od stycznia 1976r. do grudnia 1978r. a za styczeń 1979r. kwoty stawki wskazanej na świadectwie pracy wynoszącej 12 zł./godz.

W okresie od 19 listopada 1979r. do 31 maja 1983r. pracował jako monter instalacji. Wynagradzany był w oparciu o stawkę godzinową, miał też premię wg regulaminu premiowania.

1976 rok

Łączne wynagrodzenie 1 904 zł.

1977 rok

Łączne wynagrodzenie 14 372 zł.

1978 rok

Łączne wynagrodzenie 18 400 zł.

1979 rok

Łączne wynagrodzenie 4 920 zł. (2 400 zł. + 2 520 zł.)

W poszczególnych latach 1980-1983r. wynagrodzenie wynosiło (k.23a.ZUS):

1980 rok - 78 534 zł.,

1981 rok - 138 633 zł.,

1982 rok - 151 611 zł.,

1983 rok - 57 944 zł. / do 31.05.1983r/

Ad.2 - (...)Spółdzielnia (...) w P.od dnia 14.02.1979r. do 09.07.1979r.

Wnioskodawca był zatrudniony jako pracownik brygady budowlanej. Wynagrodzenie miał ustalone wg stawki godzinowej w wysokości 10 zł/godz. – akord.

Łączne wynagrodzenie 20 604 zł.

Ad.3 - Spółdzielni (...)Ż. z/s w M.od 16.07.1979r. do 13.11.1979r.

Był zatrudniony na stanowisku traktorzysty. Wynagrodzenie wg stawki godzinowej 11,30 zł/godz. Otrzymywał również premię zgodnie z zakładowym regulaminem premiowania.

Łączne wynagrodzenie 8 927 zł. - dotyczy 1979 r.

Ad.4 - Zakładach (...) we W. od 07.06.1983r. do 03.10.1983r.

Był zatrudniony na stanowisku montera izolacji cieplowniczej, na które ostatnio otrzymywał wynagrodzenie wg stawki 30, 50 zł/godz, plus premia regulaminowa, stały dodatek 600 zł, rekompensatę 1 100 zł.

Łączne wynagrodzenie 56 313 zł.

Ad.5 - Spółdzielnia (...) we W.od 10.10.1983r. do 19.09.1986r.

Był zatrudniony na stanowisku izolara. Wynagradzany był wg stawki godzinowej, która ostatnio wynosiła 40, 50 zł/godz. Przy czym w okresie od 10.03.1984r. do 28.02.1985r. pracował na kontrakcie zagranicznym.

1983 rok

Łączne wynagrodzenie 22 336 zł.

1984 rok

Łączne wynagrodzenie 195 201 zł.

1985 rok

Łączne wynagrodzenie 214 601 zł.

1986 rok

Łączne wynagrodzenie 170 556 zł.

1987 rok

Łączne wynagrodzenie 46 514 zł.

1988 rok

Łączne wynagrodzenie 799 759 zł.

1989 rok

Łączne wynagrodzenie 330 238 zł.

Ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przy przyjęciu kwot ustalonych przez biegłego oraz zawartych w aktach wnioskodawcy:

rok	Nr karty	Wynagrodzenie uzyskane	Przeciętne wynagrodzenie w j.g.u.	Procentowy wskaźnik kwot	Lp. lat	
10	20					
- 1 -	-2-	- 3 -	- 4 -	- 5 (3 : 4) -	-6-	-7-
1972	48	2 977	30 108	29,66		1
1973	48	1 149	33 576	3,42		
1974	48	12 581	38 220	32,92		2

1975	48	14 400	46 956	30,67		3
1976	opinia	1 904	51 372	3,71		4
1977	opinia	14 372	55 152	26,06		5
1978	opinia	18 400	58 644	31,38		6
1979	opinia	4 920	63 924	53,89	1	7
	opinia	20 604				
	opinia	<u>8 927</u>				
		34 451				
1980	23	78 534	72 480	108,35	2	8
1981	23	138 663	92 268	150,25	3	9
1982	23	151 611	139 572	108,63	4	10
1983	23	57 944	173 700	78,64	5	11
	opinia	56 313				
	opinia	<u>22 336</u>				
		136 593				
1984	opinia	195 201	202 056	96,61	6	12
1985	opinia	214 601	240 060	89,39	7	13
1986	opinia	170 556	289 140	58,99	8	14
1987	opinia	46 514	350 208	13,28	9	15
1988	opinia	799 759	637 080	125,54	10	16
1989	opinia	330 238	2 481 096	39,42		17
	39	<u>647 700</u>				

		977 938			
1990	39	4 615 144	12 355 644	37,35	18
1991	39	10 949 221	21 240 000	51,55	19
1992	39	4 292 400	35 220 000	12,19	20
			Razem (kol.6) - 883,57% :10 lat= 88,36%		
			Razem (kol.7) - 1178,48%: 20lat = 58,92%		

Z zestawienia wynika, że najkorzystniejszym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru jest wskaźniki ustalony z kolejnych 10 lat kalendarzowych wynoszący 88,36%, który jest wyższy od wskaźnika wvpw ustalonego w zaskarżonej decyzji wynoszącego 79,77% (k.51a.ZUS) oraz od przyjętego do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego w decyzji wydanej z urzędu wysokości 80,17%, (k.61a.ZUS).

Wyliczenie kwoty kapitału początkowego

wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 88,36%

podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 1 078,78 zł.

(1220,89 zł. x 88,36 % = 1 078,78 zł.)

udowodnione okresy:

okresy składkowe wynoszą : 17 lat 3 m-ce 26 dni- zamienione na miesiące stanowią 207 m-cy (17 lat x 12 m-cy + 3 m-ce), a zamienione na dni wynoszą 6236 dni (17 lat x 360 dni + 3 m-ce x 30 dni + 26 dni = 6236 dni).

Obliczenie wartości współczynnika gdzie podane wartości oznaczają:

44 - ukończony wiek w dniu 31.12.1998 r.

17 - wiek w pełnych ukończonych latach, w dacie objęcia wnioskodawcy po raz pierwszy ubezpieczeniem

65 - wymagany wiek emerytalny

25 - wymagany okres zatrudnienia w latach, zamieniony na dni stanowi 9000 dni (25 lat x 360dni)

wyliczenie wartości współczynnika przy uwzględnieniu pełnych lat za okresy udowodnione oraz za okres wymagany

44 -17 x 17

65 -17 25 = 61,85% wartość współczynnika

wyliczenie wartości współczynnika przy uwzględnieniu dni za okresy udowodnione oraz za okres wymagany

$$42 - 15 \times 6326$$

$$42 - 15 \times (...)$$

65 - 15 9000 = 62,43% wartość współczynnika

z przedstawionych wyliczeń wynika, że korzystniejsza jest wartość współczynnika wyliczona przy przyjęciu dni, który wynosi 62,43%, który zostanie przyjęty do wyliczenia kapitału początkowego.

Średnie dalsze trwanie życia wynoszące dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 m-cy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25.03.1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn MP Nr 12, poz. 173)

wartość kapitału początkowego

$$293,01 \text{ zł.} \times 62,43\% = 182,93 \text{ zł.}$$

$$207 \text{ m-cy} \times 1,3\% : 12 \text{ m-cy} \times 1\,078,78 \text{ zł.} = \underline{241,97 \text{ zł.}}$$

424,90 zł.

$$424,90 \text{ zł.} \times 209 \text{ m-cy} = 88\,804,10 \text{ zł.}$$

Kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. wynosi 88 804,10 zł.

Dowody:

- opinia biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych k.39-67 i 89-91
- akta ZUS; decyzje i Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, karty plac
- akta osobowe: umowy o pracę, angaże, świadectwa pracy, dokumenty płacowe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 01 stycznia 1980r. do dnia 31 grudnia 1998r.

Zgodnie z treścią § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasady wypłaty z tych świadczeń (Dz. U. nr 10, poz. 49 z późn. zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobków lub dochodu stanowiącego podstawę emerytury lub renty są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokość osiągniętych zarobków. W braku możliwości uzyskania niniejszych dokumentów możliwe jest przyjęcie kopii dokumentacji płacowej, sporządzanej przez inne instytucje przechowujące dokumentację danego zakładu pracy bądź prywatnego przechowawcy. Przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dokumentacji zastępczej obowiązuje ścisła zasada uwzględniania tylko takich składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwałyby w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe wydatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia – premie i nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione wówczas, jeżeli zachowana dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę i w określonej wysokości.

Jednak o ile postępowanie przed organem rentowym ma charakter administracyjny, to przed sądem strona może wykorzystać wszystkie prawem przewidziane środki dowodowe. Mając na uwadze, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia dowodowe wynikające z rozporządzenia, należy podkreślić, iż okresy zatrudnienia i osiągnięte wynagrodzenie mogą być udowodnione wszystkimi środkami dostępnymi w procesie cywilnym.

W sprawie spór dotyczył kwestii ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy za okres od 1976-1985r. a w konsekwencji kolejnej decyzji organu rentowego z 21 listopada 2012r. również wynagrodzenia z lat 1986-1989.

Wobec braku zaświadczeń o wysokości podstawy wymiaru składek wnioskodawcy za lata 1976-1979, 1989 – sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych celem ustalenia wysokości kapitału początkowego z uwzględnieniem jego wynagrodzenia w tych spornych okresach w oparciu o dokumenty zawarte w aktach osobowych (umowy o pracę, angaże i in.) oraz dane z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy.

Biegła z zakresu ubezpieczeń sporządziła bardzo dokładną opinię, w której szczegółowo opisała wszystkie dokumenty (zawarte w aktach osobowych i ubezpieczeniowych), a które dały podstawę do ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy z ww. okresów.

Sąd w pełni podziela ustalenia i wnioski biegłej w tym zakresie. Jej opinia jest obiektywna, bardzo precyzyjna, wszechstronnie uzasadniona. Zarzuty strony pozwanej do tej opinii są nieuzasadnione. Biegła wyczerpująco opisał jakie argumenty przemawiały za przyjęciem /uwzględnieniem/ w tych okresach, w wynagrodzeniu dodatkowych jego składników - nie zaliczonych przez organ rentowy - oraz należności wypłacanych pracownikom obok wynagrodzenia, wynikających z obowiązujących wówczas przepisów prawa, a zaliczanych do podstawy wymiaru świadczeń emerytalno – rentowych, w tym również do kapitału początkowego.

Nieuzasadnione jest kwestionowanie przyjętej przez biegłego metody ustalania podstawy wymiaru świadczeń w tym kapitału początkowego (składników wynagrodzenia oraz ich wysokości) na podstawie dodatkowych obowiązujących w badanym okresie przepisów prawa (dotyczy rekompensat lub innych składników). Prezentowana przez biegłego zasada obliczania hipotetycznych zarobków z uwzględnieniem dodatkowych przepisów, z których wynika, iż do wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń przysługujących na mocy ustawy z FUS należy doliczyć inne składniki wypłacane pracownikom obok wynagrodzenia (dotyczy rekompensat) zasługuje na pełną aprobatę. Przedmiotem zarzutów O/ZUS nie są błędy rachunkowe, a wyłącznie uwzględnienie przez biegłego w wynagrodzeniu składników, które w ocenie organu rentowego nie podlegają uwzględnieniu czy też uwzględnienie przez biegłego rekompensat, której kwoty nie zostały wykazane na katach wynagrodzenia.

Jak biegła w opinii wskazuje, a sąd jej stanowisko w pełni podziela – w kwestii funduszu motywacyjnego podkreślenia przede wszystkim wymaga fakt, iż organ rentowy zarzucając biegłemu, że niesłusznie doliczył kwoty wypłacone z tego tytułu w wynagrodzeniu, gdyż w tym okresie nie był zaliczany do osobowego funduszu płac, organ rentowy nie wskazuje podstawy prawnej, na której opiera swoje stanowisko. Ponadto organ rentowy w tej kwestii podaje różne stanowiska, obecnie stwierdza, że fundusz motywacyjny nie był zaliczany do osobowego funduszu płac, natomiast w odpowiedzi na odwołanie użył argumentu, że nie dokonał wliczenia tego składnika, gdyż brak informacji, czy były odprowadzone składki, ponieważ nie wszystkie zakłady miały taki obowiązek. Zatem powołując, że nie wszystkie zakłady miały obowiązek opłacania składek, tym samym wskazuje, że istniał jednak obowiązek odprowadzania składek od tego funduszu. Należy podkreślić, iż obowiązek opłacania składki zachodził w zależności w jakiej formie były dokonywane wypłaty z tego tytułu, czy sporadycznie w ramach nagrody z zysku, czy też systematycznie / miesięcznie/ w ramach dodatkowej premii. Jeżeli wypłaty były dokonywane z zysku, wówczas nie podlegały obowiązkowi ubezpieczenia. Nadto w przypadku wypłat dokonywanych z zysku, na kartach wynagrodzeń kwoty z tego tytułu nie były księgowane w kolumnach zawartych w „płaca” lecz w kolumnie opisanej jako „nagrody” często z zaznaczeniem zysk. W przedmiotowej sprawie wypłaty z tego tytułu były wypłacane co miesiąc, za tym zachodziły przesłanki przemawiające do uznania, że istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, a co za tym idzie podlegają wliczeniu do wynagrodzenia, które to stanowisko biegły w jego ocenie opisał szczegółowo w opinii z dnia 10.05.2013r. (str.17, k.56 a.sąd.). Dodać jeszcze przyjdzie, przy rozstrzygnięciu tych wątpliwości, wliczenie danego

składnika może mieć miejsce, gdy wypłata nie została zaliczona przez przepisy o klasyfikacji wynagrodzeń do bezosobowego funduszu płac, zagwarantowana była umową o pracę lub wynikała z obowiązującego systemu płac lub miała charakter stały a wypłaty miały charakter okresowy (miesięczny, kwartalny). Skoro wypłaty z tego tytułu nie zostały wymienione w wynagrodzeniach bezosobowych (M.P. z 1983r. nr 15, poz.85), natomiast biorąc pod uwagę ich miesięczne wypłaty, zatem w ocenie biegłego miały charakter stały i mogły wynikać z obowiązującego w tym zakładzie systemu wynagradzania, tym samym podlegają wliczeniu do wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych w tym kapitału początkowego. Z kolei w kwestii uwzględnienia wypłaty z tego tytułu w miesiącach kwietniu i grudniu a nie wykazanych w kol.15 karty wynagrodzenia za 1985r. należy wskazać, że kwoty odpowiadające wypłatom zawartym w kol.15 wynoszącym po 1000 zł. miesięcznie, w tych wskazanych miesiącach tj. kwietniu i grudniu zostały zaksięgowane w kol.18 karty wynagrodzenia opisanej jako „razem płaca” tj. zostały nadpisane na kwoty do wypłaty. Biorąc pod uwagę niniejsze zapisy dokonane na karcie wynagrodzenia, z których jednoznacznie wynika wypłata z funduszu motywacyjnego w kwocie po 1000 zł., kwoty te przez biegłego zostały wykazane w tabeli przedstawiającej wynagrodzenie za 1985r.

Kolejnym składnikiem do którego organ rentowy wnosi zastrzeżenia jest uwzględniona przez biegłego rekompensata w wynagrodzeniu obejmującym okres od listopada 1983r. do marca 1984r. Organ rentowy w tej kwestii wskazuje, że brak podstaw do jej wliczenia, gdyż nie była wykazana na kartach wynagrodzeń a poza tym mogła zostać już wliczona do wynagrodzenia. I w tej kwestii biegła w opinii z dnia 10.05.2013r. omówiła szczegółowo przesłanki, z których wynika, że godzinowa stawka wynosząca 31,50 zł. nie uwzględniała kwot przysługujących rekompensat (str.18 -19 opinii, k.57-58). Jedyne wyjaśnienia zawarte w opinii z dnia 10.05.2013r. można uzupełnić, przez wskazanie, że wypłaty rekompensat dokonywane przez zakład pracy, miały być ujmowane w oddzielnej pozycji listy płacy (§ 22 ust.1 uchwały nr 24 RM z dnia 27.01.1982r.- M.P. nr 3, poz.29 z 1984r.), zatem nie ma mowy o kartach wynagrodzeń, poza tym pierwsza wzmianka o fackie możliwości wliczenia rekompensat do wynagrodzenia, tym samym braku możliwości jej otrzymania obok wynagrodzenia, nastąpiła w uchwale nr 9 RM z dnia 10.01.1984r. (§ 1 ust.1 i 2), która weszła w życie z dniem 01.02.1984r. (M.P. nr 2, poz.11), której przepisy w tym zakresie zostały zamieszczone w § 2 ust.2 uchwały nr 24 RM z dnia 27.01.1982r. (tekst jedn. M.P. z 1984r. nr 3, poz.29). Tak więc skoro w poprzednim zakładzie wnioskodawca był wynagradzany według stawki godzinowej wynoszącej 30,50zł. i przy wynagrodzeniu liczoną według tej stawki obok tego wynagrodzenia była płacona rekompensata, a w następnym zakładzie był wynagradzany według stawki wynoszącej 31,50zł., której kwota do poprzedniej stawki wzrosła tylko o 1 zł. , tym samym w ocenie biegłego nie może być mowy, że w tej kwocie wynoszącej 31,50 zł./godz. uwzględniona jest kwota przysługujących rekompensat. Nadto przy przyjęciu tej stawki 31,50zł./godz. było liczone wynagrodzenie od października 1983r. a przepisy o uwzględnianiu rekompensat w wynagrodzeniu weszły w życie dopiero z dniem 01.02.1984r., w której to dacie w dalszym ciągu wynagrodzenie było należne przy przyjęciu tej kwoty wynoszącej 31,50 zł.

Sąd podziela również stanowisko biegłej w kwestii przyjętego składnika wynagrodzenia wykazanego na karcie w kol.14 za 1988r. opisanej jako ryczałt/ zdrowotne. Kwoty wykazane w tej kolumnie, biorąc pod uwagę charakter wykonywanej przez wnioskodawcę pracy, jak biegły wskazał w opinii dotyczyły pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia, stąd określenie zdrowotne, które na mocy np. przepisów resortowych mogły być wypłacane w formie ryczałtu lub za godzinę w zależności od czynności wykonywanych w tych warunkach.

Reasumując powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w sentencji wyroku.